

ledes har jeg foreslaaet, at der skal tilspies, at den, der ryger ombord uden Tilladelse eller om Læ eller uden Hætte paa Riben, skal straffes med at miste 1 Dags Hyre. I de nyere Skibe er Mandstabsets Lufaf bygget paa Dækket, og om det vel end der kan skee, at der gaaer Ild i Røstetiet, vil der i Reglen altid være noget Mandstabs tilstede, saa at Faren ikke vil være saa stor, og forsaavidt Skipperen har fundet Anledning til at give Mandstabet Lov til at ryge, vil der ikke være Anledning fra Lovgivningsmagtens Side til at lægge Baand derpaa; men naar Skibslufaset er under Dækket, kan det ofte være forbundet med Fare at ryge. At ryge uden Hætte har altid været anseet som en Sag, der ikke var uden Fare, selv naar det skete paa Dækket, og derimod bør der derfor være et udtrykkeligt Forbud. Der er flere af vore Lastdragere, f. E. fra Bessindien, der have aabne Ruger eller Ristværk, som det kaldes, det vil sige, Rugerne ere gjorte som Rister, for at Luften kan komme ind, og for at Varmen i Lasten ikke skal blive for stærk; naar i saa Fald en Mand gaaer paa Dækket og ryger af Pipe uden Hætte, kan der let falde en Gnist ned og forarsage stor Skade, især naar Lasten er fuld af Brændeviin eller andre brændbare Sager. Den Myndighed bør man give Skipperen over hans Mandstabs, at han kan holde det til Forsigtighed i saa Henseende, og især da det at ryge er en stor Nydelse for Mandstabet; men at ryge med Forsigtighed ere de ikke Allesammen agtsomme paa, og derfor har jeg stillet dette Forslag. — Endvidere har jeg foreslaaet en ny Straffebestemmelse for den, der befatter sig med Smugleri. Jeg behøver ikke at sige meget om, hvilke Ulemper Smugleri fra Folkens Side kan medføre for Skipperen; Smugleri er en Overtrædelse af vore egne eller af fremmede Landes Love, som det bør staae i Skipperens Magt at forhindre. Dog er det ikke saameget af denne Grund, jeg har stillet Forslaget, thi der er jo ansat Embedsmænd til at forhindre denne Overtrædelse, og dette maa være deres Sag, men det er meest paa Grund af de Ulemper, som derved kunne overgaae Skibet. Jeg troer, at den Mand, der begaaer Smugleri, neppe er straffet for haardt ved at miste en Maanedes Hyre. —

Rigeledes har jeg til samme Paragraph foreslaaet, at der foran det næstsidste Stykke skal indsættes et nyt Stykke, saalydende: „Ved senere god Opførsel kunne Bøderne af Skipperen tildeels eller aldeles eftergives“. Dette troer jeg, der er god Grund til at gaae ind paa. I Begyndelsen af en Reise, især med yngre Mandstabs, kan man ofte have Anledning til at straffe Personer, som senere kunne tage sig sammen, og som der senere kan blive noget Bedre ud af; det er nu en fortræffelig Ting for Skipperen at have det i sin Magt at belønne, og det er en Belønning at eftergive en Straf, som Vedkommende har paadraget sig ved tidligere Forseelser.

Ved § 6 er der af de Medlemmer, der sammen med mig have stillet Vædringsforslag, foreslaaet, at denne Paragraph skulde udgaae; deri har jeg været enig, men jeg har dog troet, at der i Forbindelse dermed kunde foreslaaes indsat nogle Straffebestemmelser, som gjorde det muligt for Skipperen at haandhæve Orden over Mandstabet, uden at behøve at anvende legemlige Straffe, og uden at tye til Bøder. Der kan jo være Omstændigheder, hvor en Skipper ikke troer, at det er heldigt at anvende Bøder, der maastee ikke passe sig for det Mandstabs, han har ombord, eller er en Straf, som ikke stemmer overeens med hans Anskuelse; han har da en Udvei, og den har jeg anvist i det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 20, nemlig at han kan give Mandstabet extraordinairt Arbeide paa dets Frivagter. En saadan Myndighed kunde imidlertid misbruges, og derfor har jeg stillet den Betingelse, at flere end een Time af 4 Timer — en Vagt er nemlig 4 Timer — og mere end 2 Gange i et Getmaal, som et Døgn kaldes tilføes, maa Vedkommende ikke straffes med Extraarbeide. Forat Skipperen kan have en Nettesnor at gaae efter, og forat Mandstabet kan have Noget, hvorefter det kan bedømme, om det senere vil finde Grund til at klage, har jeg stillet denne Straf i Sammenligning med Bødestrafpen, og foreslaaet, at naar en Mand i et Døgn 2 Gange er bleven idømt extraordinairt Arbeide, hver Gang paa 1 Time, skulde denne Straf regnes lig med en Bøde af een Dags Hyre. Med Hensyn til yngre Skibsfolk har det været